

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 324

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 23 aprilie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 168 din 8 aprilie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice, precum și a dispozițiilor art. II alin. (1) lit. b), ale art. III și ale art. VII lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020	2–8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
232. — Hotărâre pentru aprobarea Programului manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 21 mai 2026	9–10
233. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române domnului Tangimana Fonovai	10
234. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române domnului Tomane Jason Fareti Lemalie	11
235. — Hotărâre privind acordarea cetățeniei române domnului Moyake Kuselo	11
236. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2026 al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon	12–15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 168**

din 8 aprilie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice, precum și a dispozițiilor art. II alin. (1) lit. b), ale art. III și ale art. VII lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice, excepție ridicată de Asocieria China Communications Construction Company LTD (din Xicheng, Beijing, Republica Populară Chineză) — Makyol İnşaat Sanayi Turizm ve Ticaret A.Ş. (din Besiktaş — Istanbul, Turcia) în Dosarul nr. 1.500/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.280D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocat Horia Drăghici, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului ales prezent, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată. În esență, arată că dispozițiile criticate sunt contrare, în principal, art. 115 alin. (4) din Constituție, care conține trei aspecte pe care Guvernul trebuie să le respecte atunci când recurge la adoptarea ordonanțelor de urgență — situația extraordinară, reglementarea să nu poată fi amânată și să fie motivată urgența în cuprinsul acestora. În ceea ce privește faptul că nu putea fi amânată adoptarea reglementării respective, învederează că în preambulul ordonanței de urgență se arată că există un program de guvernare în baza căruia ar trebui emis actul normativ criticat. Or, de la momentul aprobării programului de guvernare prin hotărâre a Parlamentului (noiembrie 2019) și până la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 au trecut peste trei luni, prin urmare, nu exista clar caracterul de urgență. Referitor la situația extraordinară, învederează că aceasta trebuie să reprezinte un aspect care se depărtează de o situație obișnuită, or, în cauză, motivele invocate de către Guvern au reprezentat tocmai imperativul național al realizării proiectului de infrastructură, iar orice amânare a realizării acestor proiecte de infrastructură ar aduce elemente negative

asupra economiei naționale. Însă, având în vedere contextul actual, se observă că au trecut cinci ani de la adoptarea ordonanței de urgență în discuție, iar unul dintre proiectele de infrastructură (care a fost, practic, anulat prin normele acesteia) — *Autostrada Ploiești-Brașov* — nu s-a concretizat nici până în prezent, așadar nu a constituit o urgență nici la momentul respectiv. Motivele cuprinse în preambulul actului normativ supus controlului reprezintă elemente de necesitate sau oportunitate, iar nu o situație extraordinară sau de urgență. Aspectele înveredate au fost semnalate și prin avizul Consiliului Legislativ. De asemenea, neconstituționalitatea normelor criticate este susținută și prin lipsa avizului Consiliului Economic și Social și a îndeplinirii cerințelor cuprinse în legislația privind transparența decizională în administrația publică. Totodată, prevederile criticate au un caracter retroactiv din perspectiva aplicării acestora, întrucât existau situații de drept care deja produseseeră efecte juridice, autoarea excepției de neconstituționalitate aflându-se în cadrul unei proceduri de licitație, într-un stadiu avansat (ultimul) al acestei proceduri — negociere directă privind clauzele contractuale. În final, susține că unicul scop al adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 a fost acela de anulare a procedurii de licitație în parteneriat public-privat a autostrăzii Ploiești-Brașov.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă menționează că din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 și din nota de fundamentare rezultă explicarea situației extraordinare, precum și urgența adoptării actului normativ. Astfel, în esență: s-a urmărit evitarea unei duble competențe în ceea ce privește implementarea proiectelor de infrastructură, ținând cont de necesitatea unei abordări unitare în domeniul investițiilor publice, precum și de specificitatea obiectivelor de investiții vizate; s-a reținut că este imposibil ca o instituție publică, astfel cum este Comisia Națională de Strategie și Prognoză, să poată gestiona cu succes proiectele finanțate în baza unui contract de parteneriat public-privat aflate în coordonare și cu respectarea tuturor standardelor tehnice și a normelor legale, mai bine decât orice autoritate de stat în domeniile specifice. Referitor la avizul Consiliului Economic și Social, menționează că în cauză nu era necesară solicitarea acestuia, având în vedere prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social și obiectivul actului normativ, care a vizat transferul unor proiecte strategice de investiții de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză către ministerele de resort, nefiind vizate măsuri cu caracter economic sau politici financiare în sensul prevăzut de această lege. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, arată următoarele: prevederile criticate nu se aplică retroactiv, ci de la momentul intrării în vigoare a ordonanței de urgență în discuție, situațiilor

juridice în curs de modificare, precum efectelor viitoare ale unor situații născute anterior, dar neconsumate; prevederile art. 33 și art. 31 din Constituție nu au incidență în cauză; referitor la art. 45 din Legea fundamentală, se are în vedere jurisprudența instanței de contencios constituțional în materie, libertatea economică nefiind un drept absolut, aceasta exercitându-se în condițiile legii.

5. Având cuvântul, în replică, apărătorul ales al autoarei excepției de neconstituționalitate învederează că evitarea dublei competențe a condus la abandonarea proiectelor respective de către Ministerul Transporturilor, întrucât timp de cinci ani nu s-a mai realizat nimic.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 22 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.500/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice**, excepție ridicată de Asocieria China Communications Construction Company LTD (din Xicheng, Beijing, Republica Populară Chineză) — Makyol İnşaat Sanayi Turizm ve Ticaret A.Ş. (din Besiktaş — Istanbul, Turcia) într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că atât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 în integralitate, cât și, în mod particular, dispozițiile art. II alin. (1) lit. b), ale art. III și ale art. VII lit. a) și b) din această ordonanță de urgență a Guvernului sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4), (5), ale art. 15 alin. (2), ale art. 30 alin. (1), ale art. 31 alin. (1) și (2), ale art. 45, 53, ale art. 115 alin. (4) și (6) și ale art. 147 alin. (4). Se învederează că circumstanțele relevante pentru teza încălcării art. 115 alin. (4) din Constituție reprezintă premisa afectării și a celorlalte dispoziții constituționale menționate în susținerea excepției. Astfel, motivele cuprinse în preambulul acestui act normativ care ar justifica adoptarea ordonanței de urgență criticate nu se circumscriu criteriilor și condițiilor cumulative în care pot fi adoptate acte prin delegarea legislativă, astfel cum aceste condiții sunt cuprinse în Constituție și au fost dezvoltate pe cale jurisprudențială de către instanța de contencios constituțional, respectiv: (i) să se justifice existența unei situații extraordinare; (ii) reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; (iii) urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței [art. 115 alin. (4) din Constituție și, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 255 din 11 mai 2005, Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2019 sau Decizia nr. 83 din 18 februarie 2020 etc.]. Însă Guvernul a încălcat limitele competenței normative cuprinse în art. 115 alin. (4), reglementând arbitrar și abuziv un domeniu ce constituie obiectiv de interes național strategic — realizarea proiectelor de infrastructură de interes public, norme care au impact negativ asupra unor proceduri în curs, neexistând o situație extraordinară, a cărei reglementare nu putea fi amânată. În realitate, așa cum rezultă din simpla lectură a textului, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 a urmărit, exclusiv, un deziderat de oportunitate (chiar contrar celui declarat, „luând în considerare imperativul național al realizării proiectelor de infrastructură, precum și consecințele negative foarte importante ale neîndeplinirii acestui obiectiv”), sistând procedurile de atribuire a parteneriatelor public-private aflate în

curs la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020, prin scoaterea acestora de sub competența Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză (autoritatea contractantă investită cu atribuții de realizare și implementare a obiectivelor strategice prin parteneriate public-private), sens în care este art. VII lit. a) prin care Guvernul a dispus abrogarea Hotărârii Guvernului nr. 357/2018 privind aprobarea Listei proiectelor strategice de investiții care urmează a fi pregătite și atribuite în parteneriat public-privat de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză.

8. De asemenea, se învederează că pentru emiterea unei ordonanțe de urgență este necesară (ca o condiție *sine qua non*) existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public, iar constatarea acestor elemente se realizează de Guvern, care este obligat să motiveze, atât în fapt, cât și în drept, intervenția sa în preambulul actului normativ adoptat. Însă niciunul dintre punctele expuse în preambulul ordonanței de urgență în discuție nu întrunește elementele necesare pentru a constitui o situație extraordinară, în sens constituțional. Contrar susținerilor Guvernului prin instrumentele de motivare ale actului normativ criticat, nicio prevedere din Programul de guvernare (anexa nr. 2 la Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2019 pentru acordarea încrederii Guvernului) nu reglementează în vreun fel competența Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză raportat la competența Guvernului pentru proiecte de infrastructură și nici nu enumeră vreo măsură excepțională, necesar a fi adoptată într-un termen scurt ori de urgență cu privire la proiectele de infrastructură reglementate prin art. VII din ordonanța de urgență criticată. Dimpotrivă, de natura Programului de Guvernare este adoptarea unor măsuri pe termen mediu și lung, relevantă în acest sens fiind perioada relativ lungă între adoptarea Programului de guvernare prin Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2019 și adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 în care urgența reglementării a putut fi, totuși, amânată. Așadar, actul normativ anterferit cuprinde reglementări multiple, din domenii diverse (spre exemplu, art. I modifică, în ansamblul său, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat, art. V introduce măsuri cu privire la scheme de ajutor de stat pentru industria cinematografică, art. VII abrogă acte normative), nu doar proiecte de infrastructură, așa cum este menționat în preambulul actului normativ în discuție, și, cu toate acestea, adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 s-a realizat fără a avea o motivare concretă, fără să fie justificate urgența și situația extraordinară sau circumstanțele excepționale [prevăzute de art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică] și fără să fie precizat interesul public și, prin urmare, nu sunt întrunite exigențele constituționale referitoare la adoptarea ordonanțelor de urgență.

9. Se mai precizează că dispozițiile criticate au fost adoptate (i) cu încălcarea principiului legalității, ca urmare a nerespectării prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și ale Legii nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social (sub aspectul corelării cu dispozițiile pe care le modifică, cu referire la avizul Consiliului Economic și Social și la dispoziții tranzitorii, precum și cu privire la jurisprudența Curții Constituționale în materia principiului legalității, în componentele sale), aspect ce conduce și la încălcarea art. 1 alin. (3), (4) și (5), art. 30, 31 și art. 147 alin. (4) din Constituție; (ii) cu nerespectarea art. 15 alin. (2) și art. 45 din Constituție, întrucât se aplică unor efecte juridice consumate anterior și nu permit continuarea procedurilor de atribuire a contractelor, în condițiile în care obiectul contractului și prestarea serviciilor se circumscriu noțiunii de libertate economică, actul normativ

criticat neinstituind, în realitate, reguli de disciplină economică prin restricții de ordin economic, ci a suprimat, în totalitate, contextul legal de desfășurare a activității economice; (iii) cu afectarea art. 53, coroborat cu art. 115 alin. (6) din Constituție, deoarece nu sunt respectate condițiile privind restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți fundamentale, mai ales prin prisma faptului că ordonanțele de urgență nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție.

10. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, în raport cu art. 115 alin. (4) din Constituție, nefiind îndeplinite cerințele constituționale privind adoptarea ordonanțelor de urgență. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 este neconstituțională și prin prisma: (i) art. 1 alin. (3), (4) și (5) din Constituție, raportat la Legea nr. 52/2003 și la Legea nr. 24/2000, întrucât, în esență: nu este motivată sub aspectul cerințelor legale obligatorii de prezentare și motivare pentru adoptarea actului, având un caracter sumar, lipsit de claritate și predictibilitate, afectând în mod grav securitatea raporturilor juridice; reglementează domenii diverse (a se vedea, de exemplu, art. II comparat cu art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020) printr-un singur act normativ, fără ca prevederile acestuia să fie justificate individual, în acord cu prevederile legii; nu conține dispoziții tranzitorii; lipsesc avize obligatorii în procesul de adoptare a actului (avizul Consiliului Economic și Social, acest organ nefiind sesizat conform informațiilor disponibile în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020); din analiza notei de fundamentare și a preambulului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 nu reies elementele de fapt obiective ale situației extraordinare a cărei reglementare se impune prin adoptarea unei ordonanțe de urgență și nici interesul public ce este lezată ca urmare a neadoptării ordonanței de urgență; (ii) art. 147 alin. (4) din Constituție, coroborat cu art. 1 alin. (5) din Constituție, în raport cu jurisprudența instanței de contencios constituțional în materia adoptării ordonanțelor de urgență; (iii) art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât actul normativ are un caracter retroactiv prin faptul că se aplică unor efecte juridice consumate anterior, întrucât autoritatea contractantă a demarat procedurile la care face referire actul normativ, iar în nota de fundamentare cu privire la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 Guvernul recunoaște stadiul avansat al proiectelor de investiții strategice care urmează să fie transferate în competența ministerelor de resort; au fost abrogate mai multe hotărâri ale Guvernului care au implicații substanțiale și directe asupra procedurilor demarate.

11. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 7 februarie 2020. Însă, prin motivarea excepției de neconstituționalitate sunt vizate, punctual, și dispozițiile art. II alin. (1) lit. b), ale art. III și ale art. VII lit. a) și b) din această ordonanță de urgență, care au următorul cuprins:

— Art. II alin. (1) lit. b): „(1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor preia de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză următoarele proiecte strategice de investiții: (...) b) Autostrada Ploiești-Brașov;”;

— Art. III: „În termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Comisia Națională de Strategie și Prognoză predă pe bază de protocol de predare-preluare:

a) Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor proiectele strategice de investiții prevăzute la art. II alin. (1);

b) Ministerului Sănătății proiectele strategice de investiții prevăzute la art. II alin. (2);

c) Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri proiectele strategice de investiții prevăzute la art. II alin. (3);

d) Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, proiectul strategic de investiții prevăzut la art. II alin. (4);

e) Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației, proiectul strategic de investiții prevăzut la art. II alin. (5).”;

— Art. VII lit. a) și b): „La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Hotărârea Guvernului nr. 357/2018 privind aprobarea Listei proiectelor strategice de investiții care urmează a fi pregătite și atribuite în parteneriat public-privat de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 6 iunie 2018, cu completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 667/2018 privind aprobarea Studiului de fundamentare pentru autostrada Ploiești-Brașov, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 3 septembrie 2018.”.

15. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) cu privire la statul român, statul de drept, separația și echilibrul puterilor în stat și principiul legalității, ale art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, ale art. 30 alin. (1) referitor la libertatea de exprimare, ale art. 31 alin. (1) și (2) privind dreptul la informație, ale art. 45 — Libertatea economică, ale art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 115 alin. (4) și (6) referitor la delegarea legislativă și la condițiile în care pot fi adoptate ordonanțe de urgență și ale art. 147 alin. (4) referitor la caracterul *erga omnes* al deciziilor Curții Constituționale.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, astfel cum reiese chiar din titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020, aceasta are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat, cu modificările și completările ulterioare, precum și stabilirea unor măsuri privind investițiile publice.

17. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 427 din 18 mai 2018, s-au reglementat încheierea, derularea și încetarea parteneriatului public-privat, care are ca obiect realizarea sau, după caz, reabilitarea și/sau extinderea unui bun sau a unor

bunuri care vor aparține patrimoniului partenerului public și/sau operarea unui serviciu public, în condițiile acestui act normativ. Astfel, prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018, în contextul dat, se aplică de către partenerul public pentru implementarea unui proiect, în cazul în care studiul de fundamentare a proiectului demonstrează, pe lângă elementele principale prevăzute la art. 19, că mai mult de jumătate din veniturile care urmează să fie obținute de către societatea de proiect din utilizarea bunului/bunurilor sau operarea serviciului public ce formează obiectul proiectului provin din plăți efectuate de către partenerul public sau de către alte entități publice în beneficiul partenerului public. De asemenea, art. 17 alin. (4) (în forma inițială) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2018 dispunea că Guvernul poate decide prin hotărâre ca anumite proiecte pe care le consideră strategice să fie pregătite și atribuite în numele partenerilor publici care urmează să le implementeze de către Comisia Națională de Strategie și Prognoză.

18. Este de menționat că prin Ordonanța Guvernului nr. 22/2007 privind organizarea și funcționarea Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 3 iulie 2019, a fost înființată Comisia Națională de Strategie și Prognoză ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Secretariatului General al Guvernului și coordonarea prim-ministrului, având rolul de a elabora studii și prognoze pe termen scurt, mediu și lung privind evoluția economiei românești în ansamblu, pe sectoare și în profil teritorial, sinteze macroeconomice, de a fundamenta orientările strategice de dezvoltare economico-socială și măsurile de politică economică proiectate de Guvern, în concordanță cu Programul de guvernare, precum și de a coordona, împreună cu Secretariatul General al Guvernului, și monitoriza politicile publice, cu deosebire ale investițiilor în parteneriat public-privat și din domeniul ajutorului de stat; totodată, Comisia Națională de Strategie și Prognoză este o instituție cu rol de sinteză în domeniile antereferte.

19. Având în vedere acest cadru normativ, atât nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020, cât și expunerea de motive a legii de aprobare a acesteia subliniază că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2018 Comisia Națională de Strategie și Prognoză a fost desemnată ca unitate centralizată de atribuire a contractelor în parteneriat public-privat, însă această desemnare nu avut în vedere multitudinea de domenii distincte în care se dorește implementarea acestui instrument de contractare — parteneriat public-privat, fiind imposibil ca o instituție publică, așa cum este Comisia Națională de Strategie și Prognoză, să poată gestiona cu succes și cu respectarea tuturor standardelor tehnice și a normelor legale, mai bine decât oricare autoritate de stat în domeniile specifice (*transporturi, sănătate, agricultură, energie, turism, industrie*), atribuirea, implementarea și monitorizarea acestui tip de contract. Prin urmare, s-a apreciat ca fiind necesară o descentralizare a atribuirii contractelor în discuție, care ar conduce la o mai bună implementare a acestor tipuri de contracte, întrucât între partenerul public și partenerul privat nu ar mai exista un intermediar, cum este Comisia Națională de Strategie și Prognoză, iar fiecare autoritate publică ar fi partener public pentru domeniul său de activitate și ar putea să decidă și să aprobe oportunitatea și atribuirea proiectelor de investiții în parteneriat public-privat.

20. Din evaluarea conținutului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 reiese că aceasta reglementează, în esență, aspecte legate de: modalitatea de gestionare a finanțării contractelor de parteneriat public-privat (art. I); *preluarea*, începând cu data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de

urgență, de către (i) *Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor*, (ii) *Ministerul Sănătății*, (iii) *Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri*, (iv) *Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale* și (v) *Ministerul Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației* a unor proiecte strategice de investiții de la *Comisia Națională de Strategie și Prognoză* (art. II) și predarea, pe bază de protocol de predare-preluare, de către *Comisia Națională de Strategie și Prognoză*, a *proiectelor respective către ministerele menționate* (art. III); situația creditorilor de angajament și a creditorilor bugetare aprobate și neutilizate în bugetul Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, prevăzute în anumite capitole bugetare, care să fie transferate la bugetul Ministerului Finanțelor Publice la anumite capitole bugetare, autorizându-se și modificările corespunzătoare în structura cheltuielilor bugetului de stat (art. IV), precum și aprobarea unor anumite virări de credite bugetare și de angajament între capitole bugetare și între programe (art. V); faptul că modalitățile de realizare a proiectelor strategice de investiții prevăzute la art. II și identificarea surselor de finanțare sunt de competența exclusivă a ministerelor de resort (art. VI); abrogarea unor anumite hotărâri ale Guvernului legate de proiectele strategice de investiții care erau în aria de pregătire și atribuire în parteneriat public-privat a Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză și pentru care această instituție avea obligația de a dispune măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prevederilor legale în vigoare legate de unele din proiectele respective (art. VII). În concluzie, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 dispune transferul unor proiecte strategice de investiții de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză la ministerele de resort, termenul în care se realizează și aspecte aferente legate de ceea ce implică această procedură de transfer.

21. Față de contextul legislativ anterefert, autoarea excepției de neconstituționalitate formulează critici de neconstituționalitate atât punctual, asupra unor dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020, cât și asupra ordonanței de urgență din perspectivă extrinsecă, prin raportare, cu precădere, la dispozițiile constituționale care consacră delegarea legislativă, fiind nemulțumită și de modul de interpretare și aplicare a prevederilor acestui act normativ de către autoritatea contractantă și de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor la speța dedusă judecătii, care, dincolo de conținutul normativ al ordonanței de urgență și de scopul pentru care aceasta a fost adoptată, ar fi dat o interpretare actului normativ care a condus la anularea procedurilor, deja demarate, de pregătire și de atribuire, în parteneriat public-privat, a proiectelor strategice de investiții în discuție.

22. Cu privire la dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (4) și (6), invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea reglementează, în esență, regimul particular al ordonanței de urgență și se referă la condițiile în care poate fi emis acest tip de act normativ și la faptul că ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. Astfel, procedura delegării legislative este o procedură constituțională, prevăzută ca atare de dispozițiile art. 115 din Constituție și care este compatibilă atât cu dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor în stat, cât și cu cele cuprinse în art. 61 alin. (1), potrivit cărora Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării și care, în contextul adoptării ordonanțelor de urgență ale Guvernului, are rolul de a aproba sau respinge aceste acte normative. De altfel,

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 a fost aprobată prin Legea nr. 158/2024 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 28 mai 2024, aspect care tocmai dă efectivitate principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

23. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la art. 115 alin. (4) din Constituție (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: (i) existența unei situații extraordinare; (ii) reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; (iii) urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței. Situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun și au un caracter obiectiv, în sensul că existența lor nu depinde de voința Guvernului, care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pe calea ordonanței de urgență pentru apărarea unui interes public. Ordonanța de urgență nu constituie o alternativă aflată la discreția Guvernului, prin care acesta și-ar putea încălca obligația constituțională de a asigura, în vederea îndeplinirii programului său de guvernare, reglementarea prin lege, de către Parlament, a relațiilor ce constituie obiectul acestei reglementări (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998). Însă inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență în sensul arătat. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu (Decizia nr. 258 din 14 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006).

24. În lumina acestor considerente, Curtea observă că, astfel cum reiese din preambulul ordonanței de urgență contestate și din expunerea de motive aferentă legii de aprobare a acesteia, situația extraordinară și caracterul de urgență au fost justificate prin faptul că, printre altele, acest act normativ a fost adoptat: pentru evitarea dublei competențe în ceea ce privește implementarea proiectelor de infrastructură; în vederea asigurării unei abordări unitare în domeniul investițiilor publice, precum și de specificitatea obiectivelor de investiții vizate; ținând seama de imperativul național al realizării proiectelor de infrastructură, precum și de consecințele negative foarte importante ale neîndeplinirii acestui obiectiv asupra economiei naționale, inclusiv numărul redus al investițiilor semnificative sau concentrarea neuniformă pe teritoriul țării a celor existente; pentru crearea unui cadru legal modern și eficient, care să fie în măsură să permită atingerea obiectivelor pentru care a fost edictat; în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată. Toate aceste aspecte se subsumează condițiilor și cerințelor constituționale necesare pentru adoptarea ordonanțelor de urgență, astfel că nu se poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție.

25. Cu privire la dispozițiile constituționale ale art. 115 alin. (6), în ceea ce privește interdicțiile și limitele de reglementare pe calea ordonanțelor de urgență, Curtea, în

jurisprudența sa, a reținut că din interpretarea art. 115 alin. (6) din Constituție se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că „nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale” și că „nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică”. În celelalte domenii prevăzute de text — regimul instituțiilor fundamentale ale statului sau drepturile și libertățile prevăzute de Constituție —, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Curtea a arătat că verbul „a afecta” este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare, reținând numai sensul juridic al noțiunii, sub diferite nuanțe, cum ar fi: „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative” (Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008).

26. Referitor la interdicția de legiferare pe calea ordonanțelor de urgență prevăzută de dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea observă că aceasta este adusă în discuție de către autoarea excepției de neconstituționalitate în ceea ce privește neafectarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor prevăzute de Constituție. În acest caz, Curtea reține că incidența dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6) este subsecventă stabilirii unor drepturi, libertăți sau îndatoriri fundamentale al căror exercițiu sau a căror existență să fi suferit o restrângere ori o vătămare prin normele criticate. Astfel, Curtea trebuie mai întâi să identifice drepturile fundamentale pretins afectate și prevederile constituționale ce le consacră și, ulterior, implicit, să constate, dacă este cazul, nerespectarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituție.

27. Evaluând motivarea excepției de neconstituționalitate și dispozițiile constituționale menționate în susținerea acesteia, Curtea reține că drepturile fundamentale circumscrise normelor constituționale de referință, pretins a fi încălcate, sunt libertatea de exprimare, dreptul la informație și libertatea economică. De asemenea, în acest context, pot fi reținute prevederile constituționale care circumscriu posibilitatea și condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale și cele care consacră principiul neretroactivității legii civile și acțiunea legii în timp.

28. Cu privire la aplicarea legii civile în timp, Curtea a reținut că aceasta este guvernată de principiul neretroactivității legii civile, principiul aplicării imediate a legii noi și principiul supraviețuirii legii vechi. Principiul neretroactivității legii civile este de rang constituțional, are o valoare absolută, în sensul că legiuitorul nu poate institui nicio derogare, și semnifică faptul că legea civilă se aplică tuturor situațiilor juridice născute după intrarea acesteia în vigoare, iar nu situațiilor juridice trecute, consumate (*facta praeterita*). În mod corelativ, potrivit principiului aplicării imediate a legii noi, de la data intrării acesteia în vigoare, se aplică tuturor actelor, faptelor și situațiilor juridice viitoare (*facta futura*), actelor, faptelor și situațiilor juridice în curs de constituire, modificare sau stingere începând cu această dată, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (*facta pendentia*). Cu alte cuvinte, aplicarea imediată a legii noi înseamnă că o situație juridică produce acele efecte juridice care sunt prevăzute de legea în vigoare la data constituirii ei (*tempus regit actum*) (Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 19). De asemenea, Curtea învederează că art. 15 alin. (2) din Constituție stabilește faptul că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.

29. Or, analizând dispozițiile criticate și aplicând aceste considerente de principiu la speța dedusă judecării, Curtea observă că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020 au intrat în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și nu conțin norme care să prevadă că se aplică retroactiv în domeniul criticat. Dimpotrivă, acestea precizează, în mod concret, la art. II alin. (1) lit. b), că, începând cu data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor preia de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză anumite proiecte strategice de investiții, printre care se regăsește și Autostrada Ploiești-Brașov (precizare care este reiterată și în ceea ce privește celelalte proiecte strategice de investiții vizate de acest act normativ), stabilind, la art. III lit. a), că, în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestei ordonanțe de urgență, Comisia Națională de Strategie și Prognoză predă pe bază de protocol de predare-preluare Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor proiectele strategice de investiții prevăzute la art. II alin. (1), aspect reiterat și pentru predarea-preluarea celorlalte proiecte strategice de investiții prevăzute de actul normativ în discuție. Prin urmare, având în vedere aceste detalii și precizări cuprinse în conținutul normativ al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2020, Curtea constată că normele criticate respectă exigențele dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

30. În ceea ce privește libertatea de exprimare și dreptul la informație, Curtea reține că acestea nu au relevanță în cauză, întrucât, potrivit art. 30 alin. (1) din Constituție, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, iar cenzura de orice fel este interzisă, iar art. 31 din Constituție prevede dreptul la informație, respectiv consacră dreptul persoanei de a avea acces neîngrădit la orice informație de interes public și obligația corelativă a autorităților publice, potrivit competențelor ce le revin, de a asigura informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice. Așadar, dreptul la informație consacrat de art. 31 din Constituție se referă numai la informațiile de interes public, în sensul căruia, la nivel infraconstituțional, art. 2 lit. b) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, stabilește că prin „*informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației*” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 71 din 29 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 7 mai 2019, paragraful 15). Or, în cazul actelor normative, acestea sunt publicate, potrivit art. 78 din Constituție, în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul acestora.

31. În ceea ce privește libertatea economică, Curtea reține că, potrivit art. 45 din Legea fundamentală, accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, statul având obligația să impună reguli de disciplină economică, iar legiuitorul având competența să stabilească sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora (Decizia nr. 362 din 25 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 18 mai 2010). Mai mult, Curtea a învederat că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor

stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011). Aceste considerente, coroborate cu cele mai sus prezentate, sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, dispozițiile criticate nefiind contrare principiului constituțional anterefertit.

32. În ceea ce privește dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, menționate în susținerea excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauză, deoarece dispozițiile criticate nu reglementează cu privire la restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale în sensul prevăzut de textul constituțional (a se vedea și Decizia nr. 267 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 25 august 2020, paragraful 26), ci vizează aspecte ce țin de transferul și preluarea unor proiecte strategice de investiții de către ministerele de resort de la Comisia Națională de Strategie și Prognoză.

33. Față de această împrejurare, având în vedere considerentele mai sus expuse, prin care nu s-a reținut încălcarea art. 15 alin. (2), art. 30 alin. (1), art. 31 alin. (1) și (2), art. 45, art. 53 din Legea fundamentală, implicit, nu se poate reține nici încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, astfel că excepția de neconstituționalitate, în raport cu aceste prevederi constituționale, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

34. În ceea ce privește principiul legalității, criticat prin prisma normelor de tehnică legislativă, cu referire la avizarea actelor normative, în cauză fiind pus în discuție avizul Consiliului Economic și Social, Curtea subliniază că, în jurisprudența sa, a considerat că analiza solicitării avizului Consiliului Economic și Social (în privința actelor normative ce intră în domeniul de incidență al acestuia) este o problemă care, din punct de vedere constituțional, poate fi analizată din perspectiva art. 1 alin. (5), coroborat cu art. 141 din Constituție [prin prisma dispozițiilor Legii nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 2 octombrie 2015, și a domeniilor reglementate la art. 2 alin. (2) din această lege]. Față de această împrejurare, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 stabilește anumite măsuri organizatorice cu privire la transferul/gestionarea proiectelor strategice de investiții și, în contextul dat, ajustează anumite prevederi existente deja în cadrul legislativ referitoare la procedura de derulare și încetare a parteneriatului public-privat. Raportat la această situație, Curtea învederează că prin Decizia nr. 216 din 9 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1162 din 21 noiembrie 2024, paragraful 16, în ceea ce privește invocarea art. 141 din Constituție (avizul Consiliului Economic și Social — prevăzut de legea de organizare și funcționare a acestuia), instanța de contencios constituțional a statuat că, dacă nu există o încălcare a unui drept sau a unei libertăți fundamentale, atunci art. 141 din Constituție nu poate fi invocat și analizat pentru că ar deveni standard de referință de sine stătător. În schimb, dacă ar exista o încălcare a unui drept sau a unei libertăți fundamentale, atunci Curtea ar trebui să evalueze dacă afectarea s-a produs ca urmare a nesocotirii art. 141 din Constituție și numai în situația unui răspuns afirmativ se vor constata incidența acestui din urmă text și, evident, încălcarea sa. Așadar, în cadrul controlului concret de constituționalitate, respectarea art. 141 din Constituție reprezintă un standard de constituționalitate care nu poate fi invocat de sine stătător, ci corelat cu o altă reglementare constituțională în

sensul antereferit. Or, ținând seama de aceste considerente de principiu, Curtea observă că, așa cum a subliniat mai sus, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 nu contravin drepturilor și libertăților fundamentale invocate în susținerea excepției. Ca atare, întrucât nu s-a constatat încălcarea vreunui drept sau vreunei libertăți fundamentale aduse în discuție de către autoarea excepției de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional constată că nu poate fi realizat controlul de constituționalitate din perspectiva exclusivă a standardului de referință exprimat de prevederile art. 1 alin. (5), coroborat cu art. 141 din Constituție, care reglementează rolul Consiliului Economic și Social, și, prin urmare, aceste dispoziții constituționale nu sunt incidente în cauză.

35. Față de această împrejurare, având în vedere considerentele mai sus expuse, prin care nu s-a constatat încălcarea dispozițiilor constituționale invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate și nici a jurisprudenței Curții Constituționale în materia principiilor menționate în susținerea acesteia, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept și ale art. 147 alin. (4) referitoare la caracterul *erga omnes* al deciziilor Curții Constituționale din Constituție, astfel că, și în raport cu aceste prevederi constituționale, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

36. Distinct de acestea, autoarea excepției de neconstituționalitate vizează și modul de interpretare și aplicare a prevederilor acestui act normativ de către autoritatea contractantă și de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor la speța dedusă judecării, care, în opinia acesteia, dincolo de conținutul normativ al ordonanței de urgență și de scopul pentru care aceasta a fost adoptată, a dat o interpretare actului normativ care a condus la anularea procedurilor, deja

demarate, de pregătire și de atribuire, în parteneriat public-privat, a proiectelor strategice de investiții în discuție.

37. Or, cu privire la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte. În concret, orice normă juridică ce urmează să fie aplicată pentru rezolvarea unui caz concret urmează să fie interpretată de instanțele judecătorești (interpretare judiciară, cazuală) pentru a emite un act de aplicare legal (Decizia nr. 489 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 29 august 2016, paragrafele 59 și 62). Totodată, instanța de contencios constituțional a reținut că interpretarea legilor este o operațiune rațională, utilizată de orice subiect de drept, în vederea aplicării și respectării legii, având ca scop clarificarea înțelesului unei norme juridice sau a câmpului său de aplicare. Instanțele judecătorești interpretează legea, în mod necesar, în procesul soluționării cauzelor cu care au fost investite, interpretarea fiind faza indispensabilă procesului de aplicare a legii, utilizând metoda interpretativă, respectiv interpretarea logică, rațională și teleologică a normelor de drept, ținând seama, în speță, și de scopul adoptării actului normativ, de conținutul său, de cadrul legislativ în materia parteneriatului public-privat, coroborat cu legislația specifică aplicabilă în materie. Așadar, aplicarea și interpretarea legii sunt chestiuni ce țin de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, și nu al Curții Constituționale.

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociera China Communications Construction Company LTD (din Xicheng, Beijing, Republica Populară Chineză) — Makyol İnşaat Sanayi Turizm ve Ticaret A.Ş. (din Besiktaş — Istanbul, Turcia) în Dosarul nr. 1.500/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice, precum și dispozițiile art. II alin. (1) lit. b), ale art. III și ale art. VII lit. a) și b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2020 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Programului manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 21 mai 2026

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 26 lit. k) din Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Programul manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 21 mai 2026, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul apărării naționale,
Radu-Dinel Miruță
p. Viceprim-ministru,
ministrul afacerilor interne,
Bogdan Despescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul afacerilor externe,
Oana-Silvia Țoiu
p. Ministrul educației și cercetării,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 23 aprilie 2026.
Nr. 232.

ANEXĂ

PROGRAMUL

manifestărilor prilejuite de Ziua Eroilor — 21 mai 2026

I. Măsuri administrativ-organizatorice

1. Ministerul Apărării Naționale organizează ceremoniale militare și religioase la cimitirele și monumentele de război desemnate, serviciul religios în unitățile și instituțiile militare de învățământ unde sunt lăcașuri de cult și alte activități cultural-educative, după caz.

2. Ministerul Afacerilor Interne organizează ceremoniale militare și religioase la obiectivele comemorative desemnate, serviciul religios în unitățile și instituțiile militare de învățământ unde sunt lăcașuri de cult și asigură ordinea publică la locurile de desfășurare a activităților comemorative.

3. Ministerul Afacerilor Externe organizează — prin intermediul reprezentanțelor diplomatice românești sau al oficiilor consulare — activități specifice pentru comemorarea eroilor români căzuți și înhumați pe teritoriul altor state: depuneri de coroane și, în unele locații, ceremonii religioase, în limita bugetului aprobat.

4. Ministerul Educației și Cercetării organizează și desfășoară programe dedicate Zilei Eroilor în instituțiile de

învățământ din subordine sau aflate în coordonare, în cooperare cu Ministerul Apărării Naționale, cu Ministerul Afacerilor Interne, precum și cu autoritățile administrației publice locale: lecții deschise având ca tematică cultul eroilor sau alte activități cultural-educative, întâlniri cu veterani de război și cu specialiști de istorie militară, recomandând totodată și participarea tinerilor elevi/studenti la ceremoniile oficiale de comemorare desfășurate în capitală și în țară.

5. Autoritățile administrației publice locale, în limita prevederilor bugetare aprobate, pot organiza manifestări comemorative și pot desfășura programe proprii de comemorare a eroilor, în funcție de specificul local, la mausolee ale eroilor, precum și la cimitire, parcele de onoare și monumente de război.

6. În data de 21 mai 2026 — Ziua Eroilor, la ora 12:00, în toate lăcașurile de cult se trag clopotele, iar în instituțiile publice și unitățile de învățământ se păstrează un moment de reculegere. Festivitățile de comemorare a eroilor încep după oficierea Sfintei Liturghii la sărbătoarea Înălțării Domnului.

7. Instituțiile de apărare și ordine publică asigură gărzi de onoare și muzici militare/trompeți pentru ceremoniile oficiale organizate în capitală, în municipiile reședință de județ și la alte cimitire de război reprezentative din țară. Gărzile la monumente se instalează la ora 11:30 și se ridică la ora 13:30.

8. Măsurile adoptate pentru sărbătorirea Zilei Eroilor la nivelul județelor vor fi comunicate prefectilor pentru a fi incluse pe agenda de lucru a acestora.

II. Manifestări comemorative

A. În capitală

1. Ministerul Apărării Naționale organizează ceremonii la: Mormântul Ostașului Necunoscut, Monumentul eroilor militari căzuți în misiune în teatrele de operații și pe teritoriul României, Cimitirul Militar Ghencea, Cimitirul Israelit „Filantropia”, Monumentul Eroilor Patriei și Cimitirul Eroilor Revoluției.

2. Ministerul Afacerilor Interne organizează ceremonii la: Parcela eroilor de pe D.N.1, Monumentul Eroilor Jandarmi din Parcul Cișmigiu, Monumentul Pompierilor din curtea bisericii „Sfântul Gheorghe — Plevna”, Parcela eroilor români din Primul Război Mondial din Cimitirul „Reînvierea” și Monumentul polițiștilor căzuți la datorie.

B. În țară

1. Autoritățile administrației publice locale, în limita prevederilor bugetare aprobate, pot organiza, în ziua de 21 mai 2026, cu sprijinul și participarea garnizoanelor militare, unităților de învățământ, cultelor religioase, asociațiilor de veterani, asociațiilor cadrelor militare în rezervă și în retragere și al altor organizații neguvernamentale, ceremonii de depunere de coroane și jerbe de flori, precum și programe proprii de comemorare a eroilor României, în funcție de specificul local, în principal la marile mausolee ale eroilor, precum și la cimitire, parcele de onoare și monumente de război.

2. Manifestări de comemorare a eroilor, cu caracter neoficial, pot avea loc în toate localitățile din țară în care sunt cimitire/parcele de onoare sau monumente ale eroilor români.

C. Pe plan extern

Reprezentanțele diplomatice și oficiile consulare ale României în străinătate organizează acțiuni de cinstire a memoriei eroilor români căzuți și înhumați pe teritoriul altor state.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea cetățeniei române domnului Tangimana Fonovai

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al dispozițiilor art. 13¹ alin. (1) coroborat cu art. 8² din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română domnului Tangimana Fonovai, cetățean tongan, fiul lui Peni și Telesia, născut la data de 25 octombrie 1989 în localitatea Neiafu, Tonga, cu domiciliul actual în România, localitatea Bragadiru, prelungirea Ghencea nr. 45, bl. D 5, sc. A, ap. 67, județul Ilfov, cu menținerea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,

Cristina Trăilă

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mihai Jurca

Președintele Agenției Naționale
pentru Sport,

Constantin-Bogdan Matei

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind acordarea cetățeniei române
domnului Tomane Jason Fareti Lemalie

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al dispozițiilor art. 13¹ alin. (1) coroborat cu art. 8² din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română domnului Tomane Jason Fareti Lemalie, cetățean neozeelandez, fiul lui Livinisitone și Faaseni Mere, născut la data de 4 martie 1995 în localitatea Sunnybank, Noua Zeelandă, cu domiciliul actual în România, municipiul Baia Mare, Str. Transilvaniei nr. 12, sc. B, et. 3, ap. 18, județul Maramureș, cu menținerea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mihai Jurca
Președintele Agenției Naționale
pentru Sport,
Constantin-Bogdan Matei

București, 23 aprilie 2026.
Nr. 234.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind acordarea cetățeniei române
domnului Moyake Kuselo

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al dispozițiilor art. 13¹ alin. (1) coroborat cu art. 8² din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română domnului Moyake Kuselo, cetățean sudafrican, fiul lui — și Mongikazi, născut la data de 7 august 1986 în localitatea Port St. Johns, Africa de Sud, cu domiciliul actual în România, localitatea Finteușu Mic nr. 38, județul Maramureș, cu menținerea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Cristina Trăilă
Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mihai Jurca
Președintele Agenției Naționale
pentru Sport,
Constantin-Bogdan Matei

București, 23 aprilie 2026.
Nr. 235.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pentru anul 2026 al Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice
a Dioxidului de Carbon

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 81/2024 pentru înființarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului și stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2025,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2026 al Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon răspunde de modul de utilizare a sumelor din structura bugetului, în conformitate cu prevederile legale.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,

Mihaela-Ioana Kaitor,

secretar de stat

p. Secretarul general al Guvernului,

Cristina Trăilă

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,

Mihai Jurca

Președintele Autorității Naționale
de Reglementare în Domeniul Minier,

Petrolier și al Stocării Geologice

a Dioxidului de Carbon,

Adriana Petcu

Ministrul finanțelor,

Alexandru Nazare

Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon
Bd. Dacia nr. 59, sectorul 1, București
Codul fiscal: 50306805

BUGET DE VENITURI ȘI CHELTUIELI pentru anul 2026

I.Credite de angajament

II.Credite bugetare

- mii lei -

Capitol	Sub-capitol	Paragraf	Grupa/Titlu	Articol	Alinut	Denumire indicator	Credite	Prevederi 2026
A						B	1	2
						TOTAL VENITURI PROPRII		141.529
						I. VENITURI CURENTE		141.529
						C. VENITURI NEFISCALE		141.529
						C.1 VENITURI DIN PROPRIETATE		131
3110						VENITURI DIN DOBANZI		131
	03					Alte venituri din dobanzi		131
						C.2 VANZARI DE BUNURI SI SERVICII		139.985
3310						VENITURI DIN PRESTARI DE SERVICII SI ALTE ACTIVITATI		139.985
	04					Taxe si tarife pentru analize si servicii efectuate de laboratoare		84.906
	50					Alte venituri din prestari de servicii si alte activitati		55.079
3625						VENITURI DIN DISPONIBILITĂȚILE INSTITUȚIILOR PUBLICE, ÎN CURS DE CLARIFICARE		1.413
5010						TOTAL CHELTUIELI	I II	141.358 140.560
	01					CHELTUIELI CURENTE	I II	63.229 62.431
	10					TITLUL I CHELTUIELI DE PERSONAL	I II	40.249 40.249
	20					TITLUL II BUNURI ȘI SERVICII	I II	21.143 20.345
	56					Titlul VIII PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	I II	1.413 1.413
	59					ALTE CHELTUIELI	I II	424 424
	70					CHELTUIELI DE CAPITAL	I II	78.129 78.129
	71					TITLUL XV ACTIVE NEFINANCIARE	I II	78.129 78.129
8010	01	30				ACȚIUNI GENERALE ECONOMICE, COMERCIALE ȘI DE MUNCĂ	I II	141.358 140.560
	01					CHELTUIELI CURENTE	I II	63.229 62.431
	10					TITLUL I CHELTUIELI DE PERSONAL	I II	40.249 40.249
		01				<i>Cheltuieli salariale in bani</i>	I II	39.297 39.297
		01				Salarii de baza	I II	37.012 37.012
		05				Sporuri pentru conditii de munca	I II	327 327
		06				Alte sporuri	I II	45 45
		12				Indemnizatii platite unor persoane din afara unitatii	I II	591 591
		13				Drepturi de delegare	I II	946 946
		14				Indemnizatii de detasare	I II	- -
		17				Indemnizații de hrană	I II	41 41
		30				Alte drepturi salariale in bani	I II	335 335

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

02	Cheltuieli salariale in natura	I	142
		II	142
04	Locuinta de serviciu folosita de salariat si familia sa	I	120
		II	120
06	Vouchere de vacanță	I	22
		II	22
03	Contributii	I	810
		II	810
01	Contributii de asigurari sociale de stat	I	3
		II	3
02	Contributii de asigurări de somaj	I	1
		II	1
03	Contributii de asigurari sociale de sanatate	I	1
		II	1
04	Contributii de asigurari pentru accidente de munca si boli profesionale	I	1
		II	1
06	Contributii pentru concedii si indemnizatii	I	1
		II	1
07	Contribuția asiguratorie pentru muncă	I	803
		II	803
20	TITLUL II BUNURI ȘI SERVICII	I	21.143
		II	20.345
01	Bunuri si servicii	I	15.328
		II	15.328
01	Furnituri de birou	I	244
		II	244
02	Materiale pentru curatenie	I	24
		II	24
03	Încalzit, iluminat si forta motrica	I	561
		II	561
04	Apa, canal si salubritate	I	90
		II	90
05	Carburanti si lubrifianti	I	775
		II	775
06	Piese de schimb	I	210
		II	210
07	Transport	I	87
		II	87
08	Posta, telecomunicatii, radio, tv, internet	I	358
		II	358
09	Materiale si prestari de servicii cu caracter functional	I	3.324
		II	3.324
30	Alte bunuri si servicii pentru întreținere si functionare	I	9.655
		II	9.655
02	Reparații curente	I	15
		II	15
05	Bunuri de natura obiectelor de inventar	I	436
		II	436
01	Uniforme si echipament	I	-
		II	-
30	Alte obiecte de inventar	I	436
		II	436
06	Deplasări, detasari, transferări	I	1.323
		II	525
01	Deplasări interne, detașări, transferări	I	169
		II	121
02	Deplasări în străinătate	I	1.154
		II	404
11	Carti, publicatii si materiale documentare	I	19
		II	19
12	Consultanță și expertiză	I	217
		II	217
13	Pregatire profesionala	I	400
		II	400
14	Protectia muncii	I	323
		II	323
25	Cheltuieli jud si extrajud derivate din act in reпреz intereselor statului, potr disp legale	I	558
		II	558
30	Alte cheltuieli	I	2.524
		II	2.524

01	Reclamă și publicitate	I	60
		II	60
02	Protocol și reprezentare	I	94
		II	94
03	Prime de asigurare non-viață	I	109
		II	109
04	Chirii	I	1.597
		II	1.597
07	Fondul președintelui/ Fondul conducătorului instituției publice	I	11
		II	11
30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	I	653
		II	653
56	Titlul VIII PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE (FEN) POSTADERARE	I	1.413
		II	1.413
72	<i>Alte programe comunitare finantate în perioada 2021-2027</i>	I	1.413
		II	1.413
01	Finanțare națională	I	62
		II	62
02	Finanțare externă nerambursabilă	I	1.350
		II	1.350
03	Cheltuieli neeligibile	I	1
		II	1
59	TITLUL XI ALTE CHELTUIELI	I	424
		II	424
17	<i>Despăgubiri civile</i>	I	24
		II	24
40	<i>Sume aferente persoanelor cu handicap neincadrate</i>	I	400
		II	400
70	CHELTUIELI DE CAPITAL	I	78.129
		II	78.129
71	TITLUL XV ACTIVE NEFINANCIARE	I	78.129
		II	78.129
01	<i>Active fixe</i>	I	76.334
		II	76.334
01	Construcții	I	54.878
		II	54.878
02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	I	12.500
		II	12.500
03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	I	48
		II	48
30	Alte active fixe	I	8.908
		II	8.908
03	<i>Reparatii capitale aferente activelor fixe</i>	I	1.795
		II	1.795
85	Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent	I	-
		II	-
01 03	Plati efectuate in anii precedenti si recuperate in anul curent aferente cheltuielilor curente si operatiunilor financiare ale altor institutii publice	I	-
		II	-
	ACȚIUNI GENERALE ECONOMICE, COMERCIALE ȘI DE MUNCĂ	I	141.358
		II	140.560
	Administrație centrală	I	141.358
		II	140.560
90	REZERVE, EXCEDENT/DEFICIT	I	
		II	969
92 01	EXCEDENT	I	
		II	969
96	Excedent secțiunii de funcționare	I	
		II	969

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei 7/03 la Legea bugetului de stat pe anul 2026 nr. 43/2026, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 și 242 bis din 27 martie 2026, la nr. crt. 81, în coloana 5 „Destinația sumelor” se face următoarea rectificare:

în loc de:

<i>Nr. crt.</i>	<i>Județ</i>	<i>Unitate/subdiviziune administrativ-teritorială</i>	<i>Denumire unitate/subdiviziune administrativ-teritorială</i>	<i>Suma 2026 — MII LEI —</i>	<i>Destinația sumelor</i>
0	1	2	3	4	5
„81	Argeș	Comună	Tigveni	103,00	Construire Pod Bratislava, comuna Tigveni, județul Argeș”

se va citi:

<i>Nr. crt.</i>	<i>Județ</i>	<i>Unitate/subdiviziune administrativ-teritorială</i>	<i>Denumire unitate/subdiviziune administrativ-teritorială</i>	<i>Suma 2026 — MII LEI —</i>	<i>Destinația sumelor</i>
0	1	2	3	4	5
„81	Argeș	Comună	Tigveni	103,00	Construire Pod Badislava, comuna Tigveni, județul Argeș”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

